

EVRENİN TAŞLARI

BOZKIRDAN OKYANUSA ZAMANSIZ BİR MASAL

Roman

FERHAN YILDIZ

100
Cumhuriyetimiz
100 Yılında

Ferhan Yıldız, öğretmen bir anne babanın en küçük çocuğu olarak 1979 yılında dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu Pendik'te bitirdikten sonra Haydarpařa Anadolu Teknik Lisesi'nde öğrenimine devam etti ve hayatı boyunca kopamadığı, kendisini ruhen bağlı hissettiği Kadıköy'le bu vesileyle tanışmış oldu. On dört yaşında bir çocuk olarak Haydarpařa-Gebze arası trenlerde bir sağdan bir soldan omuzlayan yolculardan sebep ayakları yerden kesildi. O gün bugündür ayakları yere basmıyor. Kocaeli Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümü'nü bitirdikten sonra yirmi yıl boyunca bankacılık sektöründe çalıştı. Sağlık sorunları nedeniyle bu sektördeki kariyerine son veren Yıldız, iki senedir Kadıköy Altıyol'da esnaflık yapıyor ve eline geçen her fırsatta bir türlü alışamadığı gerçekliğin dışındaki âlemleri yazıyor.

Evli, iki çocuk ve aynı zamanda iki kedi babasıdır.

EVRENİN TAŞLARI

Bozkırdan Okyanusa Zamansız Bir Masal

Yazan: Ferhan Yıldız

Editör: Özgür Batur

Yayın hakları: © 2023 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Bu kitap daha önce Kurdun Gözleri Yurtheim adıyla yayımlanmıştır.

1. baskı / Ağustos 2023 / ISBN 978-625-8474-46-6

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Taylan Polat

Sayfa uygulama: Yasemin Çatal

Baskı: Ana Basın Yayın Gıda İnşaat San. ve Tic. A.Ş.

Mahmutbey Mah. Devekaldırımı Cad. 2622 Sk.

Güven İş Merkezi, No: 6/13 Bağcılar - İSTANBUL

Tel. (212) 446 05 99

Sertifika No: 52729

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Evrenin Taşları

Bozkırdan Okyanusa Zamansız Bir Masal

Ferhan Yıldız

Sunuş

Kuzey topraklarında yeni yurt arayan Hun kavminin yolu Vikinglilerle kesişir. İriyarı Viking savaşçısı, at üstüdeyken ele avuca sığmayan bu küçük insanlar karşısında büyük yenilgiye uğrarlar. Viking derebeyi Gunnar, bu savaşta öldürdüğü bir Hun'dan değerli bir taş ele geçirir. Hun kavminin bu Ya-Da taşını Vikinglere bırakmaya niyeti yoktur.

Farklı inanışları ve gelenekleri olan Vikingleri ve Hunları bir araya getirirken Türk ve İskandinav mitolojisiyle beslenen bu macera beklenmedik bir yere doğru gider.

Sözlü anlatının tercih edildiği bu toprakların hikâyeleri; Yunan, İskandinav, Mısır ve süper kahramanlı Hollywood desteğiyle kendi mitolojisini oluşturmaya çalışan Amerikan mitolojisi karşısında hep bilinmez, görünmez oldu. Elbette bunu değiştirmenin tek yolu üretmekten geçiyor. Bilinmeyenin, korkutanın, kahramanlıkların dört bir yanda fısıldandığı bu toprakların hayalcileri yeni bir yazar kazanıyor. İskandinav ve Türk mitolojisini harmanlayan Ferhan Yıldız, bu romanıyla Türkiye fantastik edebiyatındaki eksik taşlardan birini yerine oturtuyor.

Erbuğ Kaya

1. Bölüm

İnsan İnsanın Kurdudur

Birkaç gün önce öldürdüğü bir Cermen'in kesik başından çıkardığı boğa boynuzları çakılmış miğferini iri ellerinin arasına alıp kafasına taktı. Sarı bıyıkları çenesinin altında birleşmiş ve muntazam bir şekilde döşüne kadar örülmüştü. Geniş omuzlarının sağından ve solundan taşan büyük tahta kalkanı sert bir hareketle sırtından koluna geçirip çevirdi. Arkasındaki onlarca Viking savaşçısıyla beyaza bürünmüş çalılarının arasından yavaşça ilerliyorlardı. Az sonra kralları Gunderik'in hükmüne biat etmeyen asi bir Cermen köyüne ulaşacaklardı. Büyük bir sunak alanına geldiler. Kazıklara geçirilmiş hayvan başları ve ortada üst üste düzgün bir şekilde dizilmiş taşlara bakılırsa Cermenler işe yaramaz tanrıları için bir ayin yapmış olmalıydı. Sunak alanından çıkıp yeniden donmuş çalılıklarının arasına daldılar.

Kuzeyin acımasız soğuğu her biri ok ucu keskinliğindeki kartaneleriyle yüzlerini dövüyordu. Yüzleri bu darbelere asırlardır hem alışık hem de bağıştı. Her biri avının üstüne atılmayı bekleyen kurtlar kadar temkinli ve odaklanmış haldeydi. Gunnar ve iki yüze yakın savaşçısı, çocuk boyu kar kütlelerinin arasında Cermen köyüne saldırmak için tetiktelerdi. Her savaşçının her muharebeden önce iliklerine kadar hissettiği korkuyla birleşmiş öfke, baltalarının saplarını daha güçlü kavramalarını sağlıyordu. Baskından önce Odin'e tam dört sığır ve iki asi Cermen esir

kurban etmişlerdi. Cermen kanı Odin'e ulaştığına göre bugün şansları yaver gidecekti. Kuzeyin en saygın Viking derebeylerinden Gunnar ve adamları nefesleri tükenene kadar kan dökmeye hazırlardı.

Gunnar baltasını tek eliyle havaya kaldıracak ve son ses haykırdığında ağaçların arasında, kar kütlelerinin içinde gizlenmiş beyaz elbiseli dev kuzeyliler, Cermen köyünün üstüne kanlı bir çığ gibi düşecekti. Bilindik bir eylemin beklenen gösterisiydi ve beklenen oluyordu işte...

Hücum emrini vermek üzere sol elinde tuttuğu çift taraflı baltasını havaya kaldırdı, ancak silahını kaldırmasıyla indirilmesi bir oldu. Gerçekleştirmesi beklenen saldırı ritüelini ani bir kararla yarıda kesmişti. Çünkü tanımlayamadığı bir gariplik görüyordu. Köydeki derme çatma kulübelerin birinden daha önce hiç görmedikleri türden savaşçı kıyafetiyle donanmış bir insan çıkmıştı. Adam desen adam değil, çocuk desen çocuk değildi. Arkasında kendisi gibi birkaç küçük adam daha belirdi. Kafalarında ucu yukarı doğru sivrilen tuhaf bir miğfer vardı. Zinciri andıran zırhları ve deri çizmeleri dikkat çekiciydi.

Biraz daha izlemeye karar verdi. Nihayetinde birkaç küçük adamdan korkacak değillerdi...

Gunnar'ın gözlerindeki ifade suni bir savaş öfkesinden gerçek bir meraka dönüştüğünde, ağaçların arasından süzülerek gelen bir ok havayı yırtarak hemen yanındaki can yoldaşı Olaf'ın ensesinden girip âdemelmasından çıkmıştı. Gunnar ve Olaf göz göze geldiler. Ölümün tanıdık ifadesi Olaf'ın suratında donup kalmıştı. Gunnar okun ucunu kırmaya yeltendiğinde neredeyse iki metrelik koca adam bayır aşağı yuvarlanmaya başladı.

Aşağıdaki küçük adamlar, üstlerine doğru yuvarlanan koca adamı görür görmez bir yöne doğru koşmaya başladılar. Aynı anda Vikinglerin üstüne oklar yağdı. Ağaçların arasından gelen oklar birer ikişer Gunnar'ın savaşçılarını yere seriyordu. Kuzeyin ağır havasının sis bulutu arasında ilk defa gördükleri bu

garip insanlar ince ancak rahatsız edici yüksek sesler çıkararak aralarına daldığında ne yapacaklarını bilemediler. Katıksız saf korku belki de damarlarında ilk defa dolaşıyordu. Küçük adamlar büyük bir maharetle kullandıkları atları üstünde oklarını atıyor ve tekrar ağaçların arasında gözden kayboluyorlardı. Atları bu kadar büyük bir ustalikle kullanabilen insanlarla daha önce hiç karşılaşmamışlardı. Onlar birkaç kişinin yardımıyla uzun bir mücadelenin ardından ata binerken karşılarındaki adamlar at üstünde kolaylıkla yay bile gerebiliyorlardı. Gunnar baltasını yeniden havaya kaldırdı. Karşılaştıkları düşman her kimse, burada ve bildikleri yöntemlerle mücadele etmeleri mümkün değildi. Bu defa dudaklarından saldırı anlamına gelen dehşet dolu bir bağırta değil, bol tükürüklü koca bir "Kaçın!" nidası döküldü. Korkmuştu koca savaşçı. Korkmuştu korkmasına ama bu kısık gözlü ve atlarıyla bu kadar bütünleşebilen acayip insanlardan birini öldüremeden köyüne dönmek istemiyordu. Savaşçı sezgileriyle at sesinin geldiği bir noktaya doğru devasa baltasını fırlattı. At ve üstündeki adamın etrafında döndüğü beyaz ağaç kızıl kana bulandı. Bir bacağı neredeyse kopmak üzere olan doru at yere yığıldı. Üstündeki savaşçıysa çevik bir hareketle doğrulup atının sağrısına yakın düşmüş sadağa doğru hamle ettiğinde, göğüs kafesinde Gunnar'ın acı kuvvetiyle indirdiği ölüm ağırlığında yumruğunu hissetti. Soluğu kesilmiş, göğüs kafesinden ağzına doğru kanla karışık bir kemik tadı gelmişti. Hançerine davrandığında ise Gunnar'ın kılıcı, boynu ve omzu arasından neredeyse yarı beline kadar çoktan inmişti. Ölü savaşçı kısa bir süre sonra dev Viking'in omzunda seyahat ediyordu. Ancak tek ölü savaşçıya karşılık onlarca Viking'in cansız bedeni yerlerdeydi. Gunnar kırk yıllık hayatının en acı tecrübesini yaşamıştı. Ezilerek yenilmek onun için bildik bir duygu değildi. Çil yavrusu gibi dağılmış adamlarının bazıları Hun atlıları tarafından avlanmaya devam ediyordu. Sağında, solunda, önünde ve ardında her yerde başıbozuk şekilde kaçışan Vikingler... Za-

man ve mekân Gunnar'ın gözlerinde donup kalmışken bir anda ormanda güçlü sesler yankılandı. Atlılar Vikingleri avlamayı bırakmış, hep bir ağızdan "Kamgan!" diye haykırıyorlardı. Ağaçların arasından, neredeyse ikiye böldüğü atın başında toplanan ve "Kamgan" diye bağırarak askerleri görüyordu. Atların inemeyeceği kadar dik bir bayırdan, önce canını aldığı küçük adamı aşağı yuvarladı, ardından dikkatli bir şekilde kendisi indi. Adamları ne yapmıştı, kaçtı canını kurtarabilmişti, en ufak bir fikri yoktu. Öyle anlaşılıyordu ki, Gunnar umduğu zafere ulaşmasa da bu küçük adamlardan önemli birinin canını almıştı.

Büyük Hata

On iki klanın kralı Gunderik, elmasından kulakları tırmalayan bir gürültüyle iri bir parça kopardı. Ardından önce tahtının önüne fırlatılmış küçük insan cesedine, sonra üstü başı kan içinde, öfkeden burnundan soluyan Gunnar'ın suratına baktı.

Gunderik, Dan diyarının belki de en korkulan adamıydı. Eylemlerini sorgulayabilen birkaç kişiden biri de karşısında duran ve gelecekte kendisine rakip olabilecek saygınlıktaki tek soylu olan Gunnar'dı. Alaycı bir şekilde, "Demek koca Gunnar... Odin'in seni durdurmak için Niflheim'dan gönderdiği korkunç devler bunlar, öyle mi?" dedi.

Salonda belli belirsiz bir gülümseme dalgası oldu. Gunderik şimdi kral olsa da gelecekte ne olacağı belli olmazdı. Büyük bir kahkahayla Gunnar'ın dikkatini ve tepkisini çekmeyi kimse istemiyordu.

Gunnar birkaç adım atıp yerde yatan adamın önüne geçti. Kralın yüzüne bakıp işaretparmağıyla cesedi göstererek haykırdı. Ağzından fırlayan tükürükler neredeyse kralın tahtına ulaşacaktı.

"Bizi gönderdiğin yerde Cermenler yoktu Gunderik. Bu şeylerin ne olduğunu bilmiyoruz. Bizim bildiğimiz atlara değil cehennem köpeklerine biniyorlar ve hemen her şekilde ok atıyor-

lar. Seksen bir adamımı kaybettim. Odin'in 432.000¹ askerinin üstüne yemin ederim ki sislerin arasından şeytan gibi geçerek bizi ok yağmuruna tuttular. Onları karşımıza alıp savaşma fırsatı bulamadık bile."

Vikinglerin atlarla ilişkisi ulaklık yapanlar dışında oldukça sınırlıydı. Kısa mesafede bir yerden bir yere gitmek için kullandıkları olurdu ama savaşlarda fark yaratacak bir yetkinlikte kullanmazlardı, çünkü buna gerek görmezlerdi. Zira askeri amaçlı hareket ederlerken mümkün olduğunca deniz yolunu kullanırlar, kalan mesafeyi de yürürlerdi.

Gunderik kamasını çenesinin altında topladığı uzun sarı sa-kallarına sürüyordu.

"Evet Gunnar, seksen bir adamımızı kaybettik. Bugün yüzlerce Viking çocuğu kendilerini bir savaşçıya, gerçek bir denizciye dönüştürecek babalarını kaybetti. Ve sen başarısız oldun. Üstelik bu adam senin yarın kadar! Bunun bir bedeli olmalı. Ama bu defa tek başıma karar vermeyeceğim, bütün derebeylerini toplayacağım."

Öfkeden daha da kuduran Gunnar, kralın sözünü kesti:

"Bizi oraya sen gönderdin Gunderik!"

Bu cevaba öfkelenen Gunderik demirden yapılmış şarap kadehini Gunnar'a fırlattı. Koca metal Gunnar'ın kafasından sekip büyücünün ayaklarının dibine düştü. Gunnar başından akan kana aldırmadan konuşmaya devam etti. Bir Viking kralına bu şekilde karşılık vermek büyük cesaret isterdi. Salondan yükselen sesler arasından Gunnar'ın haddini aşan sesi Gunderik'in suratına tokat gibi çarptı.

"O adamların ve çocuklarının acısını kimse benim kadar güçlü hissedemez! Gunderik, bizi o köye sen gönderdin. Sen! Bize neyle karşılaştığımızı açıklamak zorundasın. Seni suçla-

---

1. Kuzey halklarının büyük tanrısı Odin'in Valhala'dan çıkıp Einherjar adlı ordusuyla kötülüğe karşı savaşacağına inanılır. Ragnarok Savaşı'nda Odin'in komuta edeceği bu ordu 432.000 askerden oluşmaktadır.

mıyorum. O şeylerin ne olduğunu bul ve intikamımızı alalım diyorum. Sen kuzeyin kralısın, güçlüsün. Diğer yurtların krallarını bilirsin. İttifaklar kuralım, peşlerine düşelim. Bana intikam fırsatı sun ki, ben de bu küçük fare suratlı iblislerin canlarını kayıkçıya teslim edeyim!”

Gunderik, sağında ve solunda duran yakın korumaları Björn ve Swen’e baktı. Swen, Gunnar’ın hayatta kalan iki kardeşinden biriydi. Kral, adamlarına Gunnar’ı dışarı çıkarmalarını işaret etti. Bu sırada sakallarını avcuyla sıvazlıyordu. Muhafızlar Gunnar’ın kollarına girerek onu salondan dışarı çıkardılar.

Gunnar’ın peşi sıra Büyücü Vindar ve Gunderik de salonu terk ettiler. Karların ve buz kütlelerinin arasından özenle açılmış yolda ağır adımlarla ilerlemeye başladılar. Gunderik ne zaman zor bir karar vermek zorunda olsa Vindar’dan yıldızlara bakmasını isterdi. Kuzeyin pürüzsüz gökyüzü ve yıldızları arasında büyük bir geçit ve kutsal bir bağ vardı. Yıldızlar Vindar’a gerçeği, yalnızca gerçeği gösterirdi.

“Gunderik, istediğin gibi yıldızlara bakacağım. Ancak yıldızlar ne derse desin, Gunnar’ın sana olan tavırları herkesi rahatsız ediyor. Ona bir ceza vermenin zamanı geldi de geçiyor. Bir kralı kral yapan, otoritesi ve saygınlığıdır. Gunnar’ın her seferinde saygınlığa zarar vermesine izin veriyorsun.”

Gunderik önüne bakarak yürümeye devam etti. Tek kelime etmedi. Vindar sözünü kaldığı yerden sürdürdü:

“Sözlerime kulak ver Gunderik. Bugün Gunnar bir hata yaptı. Hata yapmakla da kalmadı, büyük bir yenilgi yaşadı. Bu Dan yurdu için büyük bir utanç. Konu, Gunnar’ın sana rakip olması değil. Bu yenilginin üstümüze kara bir korku bulutu gibi çökecek olması. Ve bizim en son ihtiyacımız olan şey korkmak. Bunu yapanları bulmalısın, ancak intikamı Gunnar’a bahşetmemelisin. Cezalarını sen vermelisin.”

Gunderik insanların, hele ki rakiplerinin hatalarından yararlanmaya çalışacak bir kral değildi. Onun bu özelliğini bilen Vin-

dar, konuyu mümkün olduğunca Danların zedelenen onurunu öne sürerek değerlendiriyordu. Gunderik, Gunnar'dan kurtulmayı çok istese de rakibini saf dışı bırakmak için bu durumu fırsata çeviren biri olmaktan çekiniyordu. Bu yüzden meseleyi yarın konseyde ele alacaktı. Ne yapılması gerektiğine derebeyleri karar verecekti.

Geleceğin Vergisi

Gunderik odasına çekilmek üzere Vindar'ın yanından ayrıldı. Karısı Lilet'in, Gunnar hakkında vereceği kararı nasıl değerlendireceğini enikonu merak ediyordu. Lilet, Gunnar'ın kuzeniydi. Çıkkık elmacikkemikleri ve değirmi çehresiyle karakteristik ve oldukça dikkat çekici bir siması vardı. Viking atalarının taşlara çizdiği belki de binlerce yıl önceki Viking kadını neyse Lilet de oydu. Lilet hem sevilen hem de saygı duyulan bir kadındı. Ayırt edici özellikleri, meziyetleri fazlaydı. Bazen öyle sözler söylerdi ki, her cümlesi kelime kelime insanların zihnine nakşolur, asla unutulmazdı. Yabani otları çok iyi tanırdı. Mesela Dan topraklarında bu otları kullanarak onun kadar iyi saç rengi değiştiren bir kadın daha yoktu. Kuzguni bir saç birkaç hafta içinde açık kumrala çevirebilirdi. İster erkek, ister kadın olsun bir Viking'in saygın bir görüntüsü olması için saçları ya kıvılcık ya da sarı olmalıydı. Aslına bakılırsa saç rengini değiştirmek Lilet'in otlarla yapabilecekleri arasında en basit olanıydı.

Güzel kraliçe, kralına bir çocuk verememişti. Kocasını gözünde büyük kılan, içinde yaşadıkları toplumun kusur olarak nitelediği bu durumdan ötürü kendisini bir kez olsun suçlamamıştıydı. Gunderik karısına bu konuda yıllardır en ufak bir imada bile bulunmamıştı.

Odasının kapısını yavaşça açtı. Karısı uyumuşsa uyandırmak istemezdi. Düşündüğü gibi Lilet ayı postuna sıkı sıkıya sarınmış bir halde yatıyordu. Yanına yaklaşırken sırtı dönük Lilet'in dudaklarından sözcükler döküldü:

“Olanları duydum Gunderik. Gunnar sınırlarını bilmiyor. Ancak o, bu toprakların en sadık koruyucularından. Her ne karar alacaksan al, ama bu karar, Dan topraklarına Gunnar kadar sadık bir savaşçıyı sana asla kaybettirmesin. Düşüncelerimi merak ettiğini de, ancak beni dinlemeyeceğini de biliyorum. Sana diyeceğim o ki, Gunnar’a ağır bir ceza vermen doğru olmaz.”

Gunderik yatağın kenarına oturdu. Başı önünde ve yumuşak bir ses tonuyla cevap verdi:

“Hepsinin gözlerinde korku vardı. Burada korkuya ihtiyacımız yok. Korkusuz olmak zorundayız. Doğa düşmanımız, asi Cermen kabileleri düşmanımız, hatta bazen tanrılar bile düşmanımız oluyor. Hangisinden korktuk şimdiye kadar? Korktuğumuz an tükenir gideriz. Köle oluruz. Gunnar savaştı ve başarısız oldu. Bununla da kalmadı, topraklarımıza korku tohumları ekti. Bunun bedeli neyse ödemeli. Bir karar vereceğim.”

Lilet, Gunderik'in kararının sonunun iyi olmayacağını seziyordu. Ancak söylediği gibi ne yaparsa yapsın kocasının vereceği kararı değiştiremeyeceğini de biliyor, dahası bunu anlıyordu. O kudretli bir kraldı. Şu durumda, inandığı ve doğru olduğunu düşündüğü neyse onu kararlılıkla yapmalıydı. Asırlardır Dan klanlarını bir arada tutan bu sarsılmaz kararlılıktı. Lilet, kocasının sözlerinin üstüne hiçbir şey söylemeden gözlerini kapattı. Her gece olduğu gibi anlamlı rüyalar göreceği hafif bir uykunun kollarına bıraktı berrak zihnini...

Rengi bu dünyaya ait olmayan ve burnundan alevler çıkaran büyük bir boğa... Öyle ki sadece kafası neredeyse bir adam kadar. Olanca gücüyle Dan sarayının kapısına boynuzlarını vuruyor, her darbeye Dan sarayı temelinden sarsılıyor. Gunnar elinde tuttuğu lal rengi taşı boğaya gösterdiği an dev yaratık sakinleşiyor. Boğanın taşın peşinde

olduğu her halinden belli. Gunnar koşar adım taşı boğanın ayaklarının dibine bırakıyor. Boğa taşı yutuyor ve ardından boynuzlarıyla Gunnar'a sertçe vuruyor. Gunnar gözden kayboluyor...

Yavaşça açıldı okyanus mavisi gözleri. Kulağından akan kanı sildi. Ne zaman böyle bir rüya görse kulağından bir damla kan gelirdi. Odin yakın geleceğın vergisini, Lilet'in ruhundan bu şekilde, bir damlacık kanla tahsil ediyordu.

Evrenin kendine has bir dili vardır. Bu dilin kesin hükümleriyle önce yokluk, ardından da varlık ortaklaşır kavramlaşır. İnsanoğlu tarafından evrenin birleştirici dilinden esinle kültürler, kültürler ve söylemler de zaman zaman ortak motiflere dönüşür.

Evrenin Taşları: Bozkırdan Okyanusa Zamansız Bir Masal, anavatanlarından uzaklaştırılan farklı coğrafyalardan ve farklı kültürlerden iki klanın, Danların ve Hunların, beklenmedik şekilde bir araya gelişini ve ortak yanlarını keşfetme serüvenlerini efsaneler ve mitolojik öğelerle dolu bir macerayla sunuyor. Oluşturdukları yeni kimlikleriyle, tarihin karanlık çağlarındaki egemen güçlere meydan okuyan bu klanların, sahip oldukları hazineyi korumak için verdiği büyük mücadele hayal dünyasının sınırlarına doğru heyecanlı bir yolculuğa çıkarıyor bizleri...

